

SALAHUDDIN EJJUBIJA, R.A.

Neka je hvala Allahu, dž.š., Gospodaru svih svjetova. Neka su salavat i selam na Poslanika Muhammeda, s.a.v.s., njegovu časnu porodicu, ashabe i sve sljedbenike, koji uzimaju pouke iz prošlosti i spremaju se za budućnost.

Braćo moja u Dini Islamu! Danas je 2. oktobar, dan kada je Salahuddin Ejjubija davne 1187. godine iz ruku križara oslobodio Kuds. Inače, križari su prije toga Kuds držali punih 88 godina. Zašto je taj događaj bitan za nas danas? Zato što je Kuds ponovo okupiran, ovom prilikom od strane židova (od kojih inače i potiču kršćani) i što će uskoro doći vrijeme njegovog ponovnog oslobođenja, nakon što prokleti dedžal bude obavio svoj dio posla, a i Isa, a.s., svoj dio posla (nakon svog povratka na Zemlju), a o čemu smo pričali u prijašnjim hutbama. Pri tome podsjećam da su pojava dedžala i povratak Isa, a.s., dva velika predznaka Smaka svijeta.

Priča o Salahuddinovom oslobođenju Kudsa u nama treba da probudi ponos što smo imali jednog takvog čovjeka, ta da nás probudi i drži na oprezu kada su u pitanju svjetska dešavanja i budući događaji, a koje je Poslanik, s.a.v.s., najavio u hadisima. Ako budemo svjedoci tih događaja, onda moramo biti spremni da u njima učestvujemo te da branimo čast Islama gdje god to bude potrebno.

Što se tiče spomenute Salahuddinove slavne pobjede, ona je započela osvajanjem Egipta i eliminacijom šiijaskog Fatimijskog hilafeta te uklanjanjem pomagača križara. Nakon toga su uslijedile bitke i pobjede u Jemenu, Palestini, Damasku, Halepu i Mosulu, dok je bitka na Hittinu bila presudna u oslobođenju Kudsa.

Britanski orijentalista Stanley Lane-Poole je o Salahuddinu rekao slijedeće: "Ljudi su složni da je Salahuddin bio rijedak primjer moralnog čovjeka jer on je, bez sumnje, bio čovjek čiste duše, hrabar, blage naravi, mehkog i samilosnog srca, veliki asketa, mudžahid bez oholosti i arogancije. Bio je oličenje jednostavnosti i pobožnosti." Churchill ga je opisao kao "jednog od najvećih vladara svijeta", dok je engleski pisac Rider Haggard napisao da je Salahuddin bio "najveći čovjek na zemlji".

Salahuddinov odnos prema kršćanima nakon osvojenja Kudsa bio je u znaku opraštanja i tolerancije, zbog čega su i muslimanski i nemuslimanski historičari o njemu pisali sa najvećim pijetetom i poštovanjem. Salahuddin nije porušio kršćanske crkve u Jerusalemu te je omogućio židovima, koje su križari bili protjerali, da se vrate u Jerusalem. Njegovi veličanstveni postupci bili su potpuno suprotni postupcima križara kada su okupirali Kuds 1099. godine, a koji su sve muškarce, žene i djecu koje su zatekli u Kudsu i sreli na ulicama grada – POBILI.

Bitka na Hittinu nije bila samo bitka za oslobođenje Kuds a već i ostalih gradova palestinske obale: Akre, Jaffe, Ramalaha, Kaysarije, Askalana, Nazareta, Bejsana, Betlehema i Hebrona. U toj bici su se ujedinile muslimanske snage iz Egipta i Šama, pri čemu su snage predvođene Salahuddinom prešle rijeku Jordan južno od Tiberije a zatim porazile križare. U toj bici su križari izgubili mnogo vojnika, dok su mnogi bili zarobljeni, među njima i Režinal – kralj Jerusalema i vladar utvrđenja Kerek.

Historijski dokumenti svjedoče da je Salahuddin na najljepši način postupao sa zarobljenicima, ponudivši im hranu i vodu te da je samo jednog od njih ubio. Bio je to upravo spomenuti Režinal, koji je prije toga napao karavanu hadžija među kojima je bila i Salahuddinova sestra. Ubijajući hadžije na najsvirepiji način, Režinal im se obratio riječima: "Neka vas vaš Muhammed zaštiti." Historičari navode da je tada zaprijetio da će otići u Medinu, iskopati Poslanikovo, s.a.v.s., tijelo i spaliti ga. Tada se Sallahuddin zavjetovao da će svojom rukom ubiti tog križara pa mu je Uzvišeni Allah to i omogućio.

Ono što je još zanimljivo spomenuti jeste da je Salahuddin otkrio ogromno bogatstvo u riznicama Fatimijskog Egipta, čiji su sultani bili ogrezli u izobilju, bogatstvu i rasipništvu. Palača halife je imala hiljadu soba, vrata od čistog zlata, prijestolje od zlata posuto dragim kamenjem, mermernim stubovima i ukrasnim namještajem od ebanovine obloženo bjelokošću i dragim kamenjem, dok je u isto vrijeme stanovništvo grcalo u siromaštvu. Ako pogledamo današnje stanje u islamskom svijetu, mislim da možemo povući zanimljivu paralelu. Dok se carstva muslimanskih vladara (izgrađena na siromaštvu muslimana) polahko ruše, cijeli svijet je u iščekivanju novog Salahuddina koji će ljudima donijeti blagostanje i povesti ih u odlučujući okršaj koji će potom cijelom svijetu donijeti mir. Nema sumnje da je riječ o Imamu Mehdiu, koji će najaviti dolazak Isa, a.s., a koga cijeli svijet sa velikim nestrpljenjem čeka.

Braćo moja, naše srce je poput Kuds a, zato ga dobro čuvajmo! Ako dopustimo Dunjaluku da ga osvoji, onda ćemo ga teško moći ponovo osloboditi. Dok čekamo ponovno oslobođenje Kuds a, neka naše srce bude u Kuds u i neka Kuds bude u našem srcu.

Neka se Dragi Allah smiluje svim muslimanima i pomogne im gdje god da bili, a posebno muslimanima Palestine. Amin.